

многѣ мѣдрѣ, име томѣ вѣдѣти, той, кога мѣ оумрели баца и майка, раздалъ сичка стока по сиромаси и ѿшелъ на стѣи іерусалимѣ и се поклонилъ на сѣте стѣи мѣста; и ѿшелъ оу пещына, нашелъ една пещера на скришно мѣсто, и имало една вода добра, и гората была селена, бегидсалъ това мѣсто, и тамъ живелъ, доила го една кошута, ѿ нея сисалъ млеко, тамъ близъ имало еденъ градъ и былъ тамъ еденъ оучитель, и мѣ дѣволъ нанелъ на оумо лѣкавы помысли, и мыслилъ, какъ може, да быде и майка и дѣа: и се мучилъ, да мѣ излезе таа помысль изъ глабата мѣ, ама неможелъ. И разбралъ за тоа постникъ и ѿишелъ, да го пыта за таа работа, да бы го ѿсвободилъ ѿ тыа хѣлны помысли, и кога дошелъ близъ при постницата, а постникъ излезналъ, та го пречекалъ, зашѣ ѿ дѣрѣ Ежѣи разумевалъ, и се здравствали поклонилсе до земля на старецо; а старецо не мѣ ѿговорилъ, ами оударалъ на еденъ камень и викалъ: Родила, и пакъ дѣва по ражданѣто: така рекалъ старецо и така ѿ чѣдо големо! излезналъ кринъ цѣ се казѣе зъ мѣ а к з: прекрасенъ блгомуризливъ ѿ каменотъ, и пакъ оударилъ соъ стапо, и говорилъ: Дѣа въ ржствѣ: и порасналъ и другѣи кринъ; какъ прѣвѣо: и пакъ оударилъ третѣи патъ, и говорилъ: И родила, и пакъ дѣа ѿстанала: и израсналъ третѣи кринъ чѣдеснѣишѣи и похѣбавъ. И така се вратилъ постникъ оу пещерата, и не рече ни една рѣчь на даскало, а онъ се оучѣдилъ на таквыа голѣми и дивни чѣдеса, и се кѣртѣлилсѣ ѿ тыа помысли дѣволеки, и на сичкѣите казѣвалъ това чѣдо, да се слави во вѣки, аминь.